

РЕШЕНИЕ

№ 6424

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4119** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), чрез юрист Ф. Г., против Решение № 20021104 от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 3512/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № ДГР - 13 от 08.02.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН).

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като е гарантирано правото на защита на санкционираното лице. Сочи се, че в решението липсва произнасяне по съществото на правния спор, а именно дали бездействието на нарушителя, в качеството му на вносител на търговски продукт, за който се изисква представяне на ЕС Декларация за съответствие, отговаряща на Приложение IX от Регламент 2016/425, относима към проверявания продукт, е съставомерно. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и да се присъди в полза на касатора юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. Ч., в писмен отговор по касационната жалба, изразява

становище за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след запознаване с доказателствата по делото и обсъждане на наведените с касационната жалба основания и при спазване на чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Налице са визираните в жалбата касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК – решението е постановено при допуснати нарушения на закона и на процесуалните правила.

На първо място, въззивният съд не е установил относимите факти и не е обсъдил по отделно и в съвкупност представените по делото доказателства. Съдът се е ограничил до описание на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, но не е изложил фактите и обстоятелствата, които възприема за установени въз основа на приетите писмени и гласни доказателства. Така допуснатото нарушение е съществено, тъй като е довело до ограничаване правото на защита на страните. Районният съд, като съд по фактите и правото, следва да установи относимите факти въз основа на събраните доказателства, както и да обоснове собствени правни изводи съобразно установените факти, като отговори и на възраженията на страните, нещо което в случая не е сторил.

На второ място, съдът е формирал неправилен извод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, като е приел, че в АУАН и в НП не е посочена ясно и конкретно датата, на която е осъществено нарушението. Съдът е посочил, че НП съдържа три различни дати – 26.05.2020 г., 20.10.2020 г. и 21.04.2020 г., на които са настъпили различни обстоятелства, като е счел за неиязснено на коя от тях е осъществено твърдяното административно нарушение. Така формираният извод е в противоречие с обстоятелствата, които са ясно и непротиворечиво изложени както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП. Както актосъставителят, така и административнонаказващият орган са посочили датата на извършване на нарушението – 21.04.2020 г., като в АУАН и в НП изрично е заявено: „На 21.04.2020 г. в [населено място], които са дата и място на извършване на нарушението.....“. Същевременно, от обстоятелствената част на АУАН и НП се изяснява и значението на другите две дати, визирани от СРС: на 26.05.2020 г. от служител на ДАМТН е извършена проверка на конкретно посочена интернет страница, а по отношение на датата 20.10.2020 г. е посочено, че с писмо вх. № 81-00-1232/22.10.2020 г. на ДАМТН, „Дъчмед Интернешанъл“ ЕООД е заявило, че към 20.10.2020 г. не може да бъде представена изисканата ЕС Декларация за съответствие. Следователно, изводът на районния съд за липса на дата на извършване на нарушението в НП не съответства на доказателствата по делото, а доколкото на конкретно посочената дата е действително извършено нарушението, е въпрос по същество и касае материалноправната законосъобразност на НП.

След като неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, районният съд не е изложил мотиви относно осъществяването на вмененото с процесното НП нарушение, съставомерността му и неговия автор. В производството по обжалване на

наказателните постановления по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН, съдът следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение, както и съответства ли фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. В обжалваното решение не са изложени мотиви относно съответствието на НП с материалния закон, което препятства извършването на касационен контрол на съдебния акт и представлява съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 и т. 2 НПК и е основание за отмяна на решението.

Предвид забраната по чл. 220 АПК, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди всички събрани по делото доказателства, въз основа на които да формира и мотивира фактическите си и правни изводи. Съдът следва да се произнесе и по претенциите за разноси за двете инстанции.

Воден от горното, Административен съд София- град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20021104 от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 3512/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.